

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก ในการศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์การ และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งมีแนวทางในการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก
- เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก กับปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และรายได้
- เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก กับปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และรายได้
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร ของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครู ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก รวม 8 จังหวัด ประกอบด้วย ข้าราชการครู และพนักงานราชการ จำนวนทั้งสิ้น 319 คน โดยใช้สูตรการคำนวณ ขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานาเอน (Yamane, 1970) และเลือกกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยใช้การ กลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และรายได้ รวม 6 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ ฮิวส์ และคัมมิงส์ (Huse & Cummings, 1985) เพื่อวัดคุณภาพชีวิตในการทำงาน แบ่งเป็น 8 ด้าน ได้แก่ รายได้และประโยชน์ ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้า

ในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน ภาวะอิสระจากการและความภูมิใจในองค์กร โดยผู้วิจัยพัฒนาจากเครื่องมือของพรทิพย์ ทับทิมทองคำ จำนวน 50 ข้อ และส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ ใช้แนวคิดของพอร์ตเทอร์ และคณะ (Porter & others, 1974) เพื่อวัดระดับความผูกพันต่อองค์การ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา ความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความประณานาทที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป จำนวน 20 ข้อ

ผู้วิจัยหาคุณภาพเครื่องมือโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำแบบสอบถามมาประเมินค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับยอมรับได้ โดยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน มีค่าอำนาจจำแนก 0.28-0.74 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และด้านความผูกพันต่อองค์การ มีค่าอำนาจจำแนก 0.32-0.52 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและผ่านผู้ประสานงาน โดยมีการเข้าแจ้งวิธีการตอบแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างและผ่านผู้ประสานงาน พร้อมขอรับกลับมาในวันเดียวกันและส่งกลับทางไปรษณีย์ จำนวน 319 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows V.11 (2548) และทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยดำเนินการดังนี้

1. หารือขลุกขลิกกับสถานภาพต่อหนุกคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หากนิสิตและส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก จำนวน 26 คน ให้มาเข้าร่วมในแบบสอบถาม
3. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 โดยทดสอบค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำนวน 26 คน และระดับการศึกษา ใช้การทดสอบค่าที (*t-test*)
4. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 โดยทดสอบค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำนวน 26 คน และระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
5. ทดสอบสมมติฐานที่ 3 โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับ

ความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก
ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะข้อมูลที่นำไปของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาค
ตะวันออก จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อ
องค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก จำนวน 319 คน
ปรากฏผลดังนี้

ด้านเพศของครู พบร่วมว่า ครูกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชาย
จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 52.04 และเพศหญิงจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 47.96

ด้านอายุ พบร่วมว่า ครูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 36 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็น
ร้อยละ 41.38 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.11 และอายุ
36-45 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.51

ด้านการศึกษา พบร่วมว่า ครูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและ
ปริญญาตรี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 64.89 และรองลงมาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 112 คน
คิดเป็นร้อยละ 35.11

ด้านระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบร่วมว่า ครูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน
10-20 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 41.69 รองลงมา มากกว่า 20 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็น
ร้อยละ 35.74 และน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.57

ด้านตัวแทน พบร่วมว่า ครูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งครูศศ.2 จำนวน 175 คน
คิดเป็นร้อยละ 54.86 รองลงมา พนักงานราชการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.57 ครูศศ.1
จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12 และครูศศ.3-4 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45

ด้านรายได้ พบร่วมว่า ครูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้สูงกว่า 25,000 บาท จำนวน 89 คน
คิดเป็นร้อยละ 27.90 รองลงมา ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 รายได้
15,000-20,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 และรายได้ 20,001-25,000 บาท จำนวน
61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12

**ผลการศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก**

โดยภาพรวม ครูมีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคุณภาพชีวิตใน

การทำงานอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตามศักยภาพ ความกุญแจในองค์การ และความก้าวหน้าในอาชีพ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้ และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสรภาพงาน

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์จำแนกตามเพศของครู พบว่า ครูเพศชายโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า มีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตามศักยภาพ ความภูมิใจในองค์การ และความก้าวหน้าในอาชีพ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ภาวะอิสระจากการ และรายได้และประโยชน์ตอบแทน ส่วนครูเพศหญิง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตามศักยภาพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ

การวิเคราะห์ข้อแนกตามอายุ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ครุภูลุ่มอาชญาโนยกว่า 36 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า มีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ภาวะอิสระจากการ และรายได้และประโยชน์ตอบแทน อายุ 36-45 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความภูมิใจในองค์การ และความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ลักษณะการบริหารงาน รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ อาชีวามากกว่า 45 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความภูมิใจในองค์การ และความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ

การวิเคราะห์จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงาน

อยู่ในระดับปานกลาง การศึกษาต่อ กว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพมาก เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการทำงาน การศึกษาสูง กว่าปริญญาตรี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ และความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความภูมิใจในองค์การ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการทำงาน

การวิเคราะห์จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง อาชีวานน้อยกว่า 10 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ตามลำดับ คือ ความภูมิใจในองค์การ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ ลักษณะการบริหารงาน รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการทำงาน ปัจจุบันตั้งแต่ 10-20 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการทำงาน ปัจจุบันมากกว่า 20 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพมาก เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ความก้าวหน้าในอาชีพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการทำงาน

การวิเคราะห์จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ครุตำแหน่งพนักงานราชการ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ตามลำดับ คือ ความภูมิใจในองค์การ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ ภาวะอิสระ

จากการ และรายได้และประ โยชน์ตอบแทน ครุคศ.1 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา เป็นความภูมิใจในองค์การ และอยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความก้าวหน้า ในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ ลักษณะการบริหารงาน ภาวะอิสระจากการ และรายได้และประ โยชน์ตอบแทน ครุคศ.2 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ความภูมิใจในองค์การและความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประ โยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ ครุคศ.3-4 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน โดยโอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ความก้าวหน้าในอาชีพ รายได้และประ โยชน์ตอบแทน การได้รับการยอมรับจากสังคม ความภูมิใจในองค์การ และลักษณะการบริหารงาน อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ และภาวะอิสระจากการ

การวิเคราะห์จำแนกตามรายได้ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ครุรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน ตามลำดับ คือ ความภูมิใจในองค์การ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ ภาวะอิสระจากการ และรายได้และประ โยชน์ตอบแทน รายได้ 15,000 -20,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประ โยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ รายได้ 20,001-25,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ตามลำดับ คือ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความภูมิใจในองค์การ และความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประ โยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ รายได้สูงกว่า 25,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ตามลำดับ

คือ โอกาสพัฒนาตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ รายได้และประโยชน์ตอบแทน และภาวะอิสระจากการ

ผลการศึกษาความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก

โดยภาพรวม ความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษามากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์จำแนกตามเพศ ครูเพศชายโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การ อยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง ครูเพศหญิง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์จำแนกตามอายุ ครูอายุน้อยกว่า 36 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง อายุ 36-45 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง อายุมากกว่า 45 ปี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์จำแนกตามระดับการศึกษา ครูระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง

ศึกษาและความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณานี้ที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง รายได้ 15,000-20,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณานี้ที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง รายได้ 20,001-25,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณานี้ที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง รายได้สูงกว่า 25,000 บาท โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนความประณานี้ที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และรายได้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามเพศของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก พบว่า ครูเพศชายและหญิง มีคุณภาพชีวิตในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ภาวะอิสระจากการดักษณ์และการบริหารงาน และความภูมิใจในองค์การ

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามอายุ พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ภาวะอิสระจากการดักษณ์และการบริหารงาน และความภูมิใจในองค์การ

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานด้าน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และด้านภาวะอิสระจากการดักษณ์และการบริหารงาน แตกต่างกันอย่างนี นัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยครูมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และมีค่าเฉลี่ยของภาวะอิสระจากการดักษณ์สูงกว่าครูมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ลักษณะการบริหารงานและความภูมิใจในองค์การ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบร่วมกันว่า คุณภาพชีวิตในการทำงาน ด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน ความก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยอมรับจากสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) ส่วนด้านลิงแวงล้อที่ปล่อยด้วยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ภาวะอิสระจากการบริหารงาน และความภูมิใจในองค์การ ไม่แตกต่างกัน โดยครุภูมิบัติงานมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยของรายได้และประโยชน์ตอบแทนสูงกว่าปฏิบัติงาน 10-20 ปี ส่วนปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี กับ 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี มีคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทนไม่แตกต่างกัน ครุภูมิบัติงานมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าในอาชีพสูงกว่า 10-20 ปี ส่วนน้อยกว่า 10 ปี กับ 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี มีคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านความก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน และครุภูมิบัติงานมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยของการได้รับการยอมรับจากสังคม สูงกว่า 10-20 ปี ส่วนมากกว่า 20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี และ 10-20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี มีคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับจากสังคม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามตำแหน่ง คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) ส่วนด้านลิงแวงล้อที่ปล่อยด้วยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ภาวะอิสระจากการบริหารงาน และความภูมิใจในองค์การ ไม่แตกต่างกัน โดยครุคศ. 3-4 มีค่าเฉลี่ยของรายได้และประโยชน์ตอบแทนสูงกว่าพนักงานราชการ ครุคศ. 1 และครุคศ. 2 ส่วนครุคศ. 2 กับพนักงานราชการ และครุคศ. 1 มีค่าเฉลี่ยของรายได้และประโยชน์ตอบแทนไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามรายได้ คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน และความก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) ส่วนด้านลิงแวงล้อที่ปล่อยด้วยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ภาวะอิสระจากการบริหารงาน และความภูมิใจในองค์การ ไม่แตกต่างกัน โดยครุรายได้สูงกว่า 25,000 บาท มีค่าเฉลี่ยรายได้และประโยชน์ตอบแทนสูงกว่ารายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และส่วนรายได้สูงกว่า 25,000 บาท กับรายได้ 20,001-25,000 บาท กับ 15,000-20,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ 15,000-20,000 บาท และกับ 20,001-25,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน ไม่แตกต่างกัน ความก้าวหน้าในอาชีพ โดยครุรายได้สูงกว่า 25,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าในอาชีพ สูงกว่ารายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 15,000-20,000 บาท ส่วนรายได้สูงกว่า 25,000 บาท กับรายได้

20,001-25,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ 15,000-20,000 บาท มีคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านความก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และรายได้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามเพศ พบร่วม ความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก ด้านความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) โดยครูเพศชายมีค่าเฉลี่ยความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปสูงกว่าครูเพศหญิง ส่วนด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามอายุ พบร่วม ความผูกพันต่อองค์กรด้านความรู้สึก เป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) และ ($p<.05$) ส่วนด้านความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษา ต่อไปไม่แตกต่างกัน โดยครูอายุ 36-45 ปี มีค่าเฉลี่ยความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาสูงกว่า อายุน้อยกว่า 36 ปี ส่วนอายุมากกว่า 45 ปี กับน้อยกว่า 36 ปี และอายุ 36-45 ปี กับมากกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ครูอายุมากกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาสูงกว่าครูอายุน้อยกว่า 36 ปี ส่วนอายุมากกว่า 45 ปี กับอายุ 36-45 ปี กับอายุน้อยกว่า 36 ปี นิ่ค่าเฉลี่ยความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบร่วม ความผูกพันต่อองค์กร ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) โดยครูมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาสูงกว่าครูมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี ส่วนด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และด้านความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปไม่แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบร่วม ความผูกพันต่อองค์กรด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) และ ($p<.05$) ส่วนด้านความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปไม่แตกต่างกัน โดยครูปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาสูงกว่าครูปฏิบัติงาน 10-20 ปี ส่วนปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี และ 10-20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี ไม่แตกต่างกัน สำหรับครูปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี

มีค่าเฉลี่ยความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาสูงกว่า 10-20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนครูปฏิบัติงาน 10-20 ปี กับน้อยกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษามิ่งแตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามตำแหน่ง พบร่วมกับความผูกพันต่อองค์การ ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) ส่วนด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาและความประรรณานี้จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปไม่แตกต่างกันโดยครุศศ. 2 มีค่าเฉลี่ยความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาสูงกว่าครุศศ. 1 ส่วนครุศศ. 3-4 กับครุศศ. 2 ครุศศ. 1 และพนักงานราชการ และครุศศ. 1 กับพนักงานราชการ มีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่อองค์การด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษามิ่งแตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามรายได้ พบร่วมกับความผูกพันต่อองค์การ ด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) ส่วนด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษาและความประรรณานี้จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปไม่แตกต่างกันโดยรายได้สูงกว่า 25,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาสูงกว่ารายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาสูงกว่ารายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ส่วนรายได้ 15,000-20,000 บาท กับต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษามิ่งแตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก

คุณภาพชีวิตในการทำงาน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ความภูมิใจในองค์การ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ในด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา ความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความประรรณานี้จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) และ ($p<.05$) โดยที่คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านภาวะอิสระจากงาน มีความสัมพันธ์กับด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียว กับสถานศึกษาและความประรรณานี้จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) และลักษณะการบริหารงาน มีความสัมพันธ์กับด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.01$) ส่วนภาวะอิสระจากงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และลักษณะการบริหารงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความประรถนนานี้จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก ผู้วิจัยอนามัยเสนอถึงประเด็นสำคัญในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน ดังนี้

การศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก พบว่า ครูมีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประ ไพร พิงหเดช (2539) พบว่า ข้าราชการคุณประพฤติ มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราวรรณ แก้วสนธิ (2545) พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในระบบราชการ เช่นเดียวกัน มีข้อจำกัดหลาย ๆ ด้าน เช่น ระบบการจ่ายเงินเดือน การปรับขึ้นเงินเดือน การพิจารณาความดีความชอบ การมอบหมายภาระงาน สภาพความพร้อมของสถานศึกษา สภาพแวดล้อม ชุมชน รวมทั้งระบบการบริหาร ที่ต้องรับนโยบายจากส่วนกลาง ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานและความเป็นอยู่ของครู ให้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายค้าน พบว่า ครูปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก เกือบทุกค้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ และความภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับมาก ซึ่งที่ เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนโยบายในการบริหารนั้น ถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง และได้รับงบประมาณในการบริหารสถานศึกษาอย่างจำกัด

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบ ยอมรับสมมติฐาน และไม่ยอมรับสมมติฐานดังนี้

1. เพศที่แตกต่างกันทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ปฏิเสธสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที่แบบอิสระ สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานตามเพศของครู ชายและหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นค้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม ภาวะอิสระจากการ ลักษณะการบริหารงาน และความภูมิใจในองค์การ และในภาพรวมทั้งชายและหญิงมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิราวรรณ แก้วสนธิ (2545) เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ที่กล่าวว่า เพศที่แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูชายและหญิง ปฏิบัติงานในระบบราชการ เช่นเดียวกัน โดยส่วนกลางจะเป็นผู้กำหนดนโยบายใน

การบริหารงาน และลักษณะงานของครูเป็นงานที่เสียสละ อุทิศเวลา แรงกาย และทุนทรัพย์ รับผิดชอบให้การศึกษาแก่เยาวชนของชาติ ไม่ว่าชายหรือหญิงมีความรับผิดชอบเหมือน ๆ กัน จึงไม่สะท้อนให้เห็นความแตกต่าง แต่ในส่วนของการอิสรภาพงาน ของเพศชายกับเพศหญิง เกือบจะมีความแตกต่างกัน และเพศหญิงมีระดับค่าเฉลี่ยด้านภาวะอิสรภาพงานน้อยสุดในจำนวน 8 ด้าน

2. อายุแตกต่างกันทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ปัจจัยสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานตามอายุ พบร่วมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูทุกคนที่เข้ามาปฏิบัติงาน จะมีบทบาทและทำหน้าที่เหมือน ๆ กัน คือ การจัดการเรียนการสอน พนักงาน ลักษณะการบริหาร สภาพแวดล้อม และสถานที่ปฏิบัติงาน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานไม่แตกต่างกัน

3. การศึกษาแตกต่างกันทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที่แบบอิสรภาพ สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานตามระดับการศึกษา พบร่วมกัน ด้านลิ้งแผลล้มที่ปลดปล่อยและส่งเสริม สุขภาพ และด้านภาวะอิสรภาพงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยของชัวลาร์ตัน ทองนิล (2548) พบร่วมกัน ครูที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ทำให้ครูกลุ่มนี้ได้รับมอบหมายงานด้านธุรการมากขึ้น และเป็นที่คาดหวังของฝ่ายบริหารที่จะปฏิบัติงานได้ดีและมีประสิทธิภาพ

4. ระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบร่วมกันรายได้และประโยชน์ตอบแทน ความก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยอมรับจากสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัววรรณ แก้วสนธิ (2545) เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานด้านรัฐบุนเดส เครื่องบิน ที่กล่าวว่า ระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการปรับอัตราเงินเดือนที่ครูได้รับจะมีการปรับ 2 ครั้งต่อปี ครูที่ทำงานนานาจะได้รับเงินเดือนสูงกว่าผู้ที่เริ่มทำงาน ทั้งยังมองเห็นความก้าวหน้าในอาชีพที่สามารถปรับตำแหน่งสูงขึ้น ได้ทุกด้านแห่งด้านการเสนอผลงาน ไม่ต้องสอบแข่งขัน และยังเป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

5. ตำแหน่งเดกต่างกัน ทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน
จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่าเมื่อ
จำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานตามตำแหน่ง พบร้า ค้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของขาวรรัณ โหรา (2541) พบร้า
อาจารย์ที่มีระดับตำแหน่ง 4-5 มีคุณภาพชีวิตในการทำงานค้านภาระที่เพียงพอและยุติธรรม
แตกต่างกันกับอาจารย์ระดับตำแหน่ง 6-7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากครูที่มีระดับ
ตำแหน่งสูงขึ้น เงินเดือนจะสูงขึ้นตามไปด้วย รายได้และประโยชน์ตอบแทนจึงมีมากกว่าใน
ตำแหน่งต้น ๆ และครูทุกคนมีภาระค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเหมือน ๆ กัน เช่น ค่าใช้จ่ายใน
ครอบครัว ค่าพาหนะเดินทาง เป็นต้น

6. รายได้แตกต่างกันทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน
จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า
เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานตามรายได้ พบร้า ค้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน และ
ความก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
ลัดดา บุญมาเลิศ (2543) กล่าวว่า ข้าราชการครูประถมศึกษามีรายได้แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิต
การทำงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ครูที่มีรายได้สูงจะมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้
และประโยชน์ตอบแทน ความก้าวหน้าในอาชีพ สูงกว่าครูมีรายได้ต่ำ ทำให้ครูที่มีรายได้น้อยต้อง¹
ไปแสวงหาเงินจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้จ่ายในการดำรงชีวิต เช่น การทำงานพิเศษ การกู้ยืมจาก
สถานบันการเงินต่าง ๆ ตลอดจนการกู้ยืมจากนอกระบบ

สมมติฐานที่ 2 อักษรจะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน
ผลการทดสอบ ดังนี้

1. เพศที่แตกต่างกันทำให้มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน
จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที่เบนอิสระ สรุปได้ว่า เมื่อจำแนก
ความผูกพันต่อองค์การตามเพศของครู ชายและหญิง พบร้า ความผูกพันต่อองค์การด้านความ
ประถมที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูเพศชาย
มีค่าเฉลี่ยความประถมที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไปสูงกว่าครูเพศหญิง ส่วนความรู้สึกเป็น
หนึ่งเดียวกับสถานศึกษา ความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของอรพินท์ สุขสถาพร (2542) ที่กล่าวว่า เพศแตกต่างกัน ข้าราชการมีความผูกพัน
แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการลักษณะภาระหน้าที่และผลลัพธ์ที่ครูได้รับ ครูเพศชายมี
ความรู้สึกว่ามีคุณภาพชีวิตดีกว่าจึงทำให้มีความรู้สึกผูกพันสูงกว่า

2. อายุแตกต่างกันทำให้มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกความผูกพันต่อองค์การตามอายุ พบร่วม ความผูกพันต่อองค์การด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรพินท์ สุขสถาพร (2542) ที่กล่าวว่า อายุ แตกต่างกัน ข้าราชการมีความผูกพันแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรกฎ พลพานิช (2540) ที่กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อายุแตกต่างกัน พนักงานมีความผูกพันแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีอายุมากนั้นทำงานมานานย่อมเกิดความผูกพันและรับรู้ถึงความมั่นคง มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ทำแล้วเกิดความภูมิใจ และโอกาสที่จะเลือกงานใหม่มีน้อยลง จึงมีความพึงพอใจทุ่มเทให้งาน มุ่งหวังให้องค์การคงอยู่และเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

3. การศึกษาแตกต่างกันทำให้มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน ขอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที่แบบอิสระ สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกความผูกพันต่อองค์การ ตามระดับการศึกษา พบร่วม ความผูกพันต่อองค์การด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรกฎ พลพานิช (2540) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษาแตกต่างกัน พนักงานมีความผูกพันต่อองค์การ แตกต่างกัน

4. ระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกันทำให้มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน ขอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกความผูกพันต่อองค์การตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบร่วม ความผูกพันต่อองค์การด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรพิพิธ ทับทิมทองคำ (2540) พบร่วม อายุงานของข้าราชการสายฯ แตกต่างกันมีความผูกพันแตกต่างกัน

5. ตำแหน่งแตกต่างกันทำให้มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน ขอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกความผูกพันต่อองค์การตามตำแหน่ง พบร่วม ความผูกพันต่อองค์การด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรพิพิธ ทับทิมทองคำ (2540) พบร่วม ตำแหน่งของข้าราชการสายฯ แตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน

6. รายได้แตกต่างกันทำให้มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน ขอมรับสมมติฐาน

จากการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สรุปได้ว่า เมื่อจำแนกความผูกพันต่อองค์การตามรายได้ พบร่วมกับความผูกพันต่อองค์การด้านความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลำพูน เอกธีริน (2547) พบว่า ผู้มีเงินเดือนมากกว่า 25,000 บาท มีความผูกพันต่อองค์การด้านความพยาบาล ทุ่มเทให้กับงานมากกว่ามีเงินเดือน 10,001-25,000 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูมีรายได้สูงนั้นย่อมทำงานนานาๆ เกิดความรักในอาชีพครู และสังคมยกย่องเป็นปูชนียบุคคล รวมทั้งการมีประสบการณ์ในการทำงาน หากเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นจะเป็นที่น่าเสียดายในความรู้ จึงได้ทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด โดยไม่คำนึงถึงค่าตอบแทน และทำให้มีความทุ่มเทมากในการทำงานแก่สถานศึกษา

สมมติฐานที่ 3 คุณภาพชีวิตในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐาน ดังนี้

จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานของครู จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย รายได้และประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาตนตามศักยภาพ ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากสังคม และความภูมิใจในองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การใน 3 ด้าน คือ ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา ความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา และความประรอนษาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนภาวะอิสระการทำงานมีความสัมพันธ์กับด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษา สำหรับด้านลักษณะการบริหารงานมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรทิพย์ ทับทิมทองคำ (2540) ที่กล่าวว่า ข้าราชการสายฯ มีคุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านโอกาสพัฒนาศักยภาพ ด้านความก้าวหน้า ด้านสังคมสัมพันธ์ ด้านลักษณะการบริหาร ด้านภาวะอิสระการทำงาน ด้านความภูมิใจในองค์การ ด้านการประจำที่ต้น ส่วนด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทนไม่มีความสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของราฐวรา โทรรา (2541) ที่กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของลัคคานา บุญมาเลิศ (2543) พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูประมาณศึกษา โดยรวมและจำแนกตามสถานภาพ ภูมิลำเนา รายได้ มีความสัมพันธ์กับความทุ่มเทในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญญาณี จันทร์เริญสุข (2538) ที่กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความผูกพันต่อองค์การ จากผลการศึกษาที่ผู้วิจัยนำมากล่าวอ้างและของผู้วิจัยเอง จะเห็นได้ว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การไปในทางบวก

คุณภาพชีวิตในการทำงานเป็นสิ่งที่ครูรับรู้และสะท้อนสู่องค์การในรูปแบบที่เรียกว่า ความผูกพัน เพื่อให้ครูมีความจริงรักภักดี ตั้งใจทุ่มเททำงานให้สถานศึกษา ต้องส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงานของครูให้สูงขึ้น อันส่งผลให้ครูมีความผูกพันต่อองค์กรและสามารถเป็นตัวทำนายประสิทธิผลการทำงานต่อไปได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก มีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น การเพิ่มคุณภาพชีวิตในการทำงานให้สูงขึ้น อาจต้องปรับปรุงในสิ่งต่อไปนี้

1. ด้านรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สถานศึกษาควรจัดทำปัจจัยอื่น ๆ เช่น สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว นอกเหนือจากเงินเดือน ค่าตอบแทน ที่จ่ายตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดได้ภายในหน่วยงานตนเอง
2. ด้านสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ สถานศึกษาจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงาน เช่น เสียง แสง อุณหภูมิ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ความสะอาด โดยเฉพาะเสียงรบกวนที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเกิดจากการจราจร การก่อสร้าง รอบ ๆ บริเวณสถานที่ทำงาน เป็นต้น
3. ด้านการได้รับการยอมรับจากสังคม สถานศึกษาควรหาทางปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาให้มากขึ้น
4. ด้านภาวะอิสระจากการงาน สถานศึกษาควรจัดทำบุคลากรเพื่อทั้งสายผู้สอนและสายสนับสนุน ให้เพียงพอต่อหน้าที่ความรับผิดชอบของสถานศึกษา ทั้งงานด้านการสอนและงานด้านธุรการ
5. ด้านลักษณะการบริหาร สถานศึกษามอบหมายงานตามสายงาน หลีกเลี่ยงการมอบงานแบบบีบตัวบุคคล และสนับสนุนการทำงานเป็นทีม โดยทุกคนมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. แนวคิดพื้นฐานในการศึกษาของคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรนั้นมีหลากหลาย ซึ่งไม่สามารถสรุปได้ว่าแนวคิดใดสามารถศึกษาลักษณะคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กร ได้ดีที่สุด ซึ่งในการศึกษารั้งต่อไปอาจดำเนินการศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรตามแนวคิดของนักวิจัยท่านอื่น ๆ ผู้วิจัย

คาดว่าจะได้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคลากรขององค์การเพิ่มมากขึ้น

2. ในการศึกษารึ่งต่อไปผู้วิจัยขอเสนอแนะในการศึกษาดังนี้

2.1 ในการศึกษาความผูกพันต่อองค์การในครั้งนี้ ด้านความประณญาที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่อไป อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสถานศึกษา และความตั้งใจทุ่มเททำงานเพื่อสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ควรทำการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงทุกแง่มุม และมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น

2.2 ผู้สนใจศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่อองค์การกับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำ การบริหารงาน ประสิทธิผลขององค์การ การถ้าอกของบุคลากร เป็นด้านผู้วิจัยคาดว่าจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การและบุคลากร ได้เป็นอย่างดี